

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.9.2012
COM(2012) 527 final

2012/0253 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

**om ændring af beslutning nr. 574/2007/EF med henblik på at forhøje
medfinansieringssatsen for Fonden for De Ydre Grænser for visse medlemsstater, som
er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Årsager og mål**

Den vedvarende finansielle og økonomiske krise øger presset på medlemsstaternes finansielle ressourcer i takt med, at de skærer i deres budgetter. Det er i den forbindelse særlig vigtigt at sikre en problemfri gennemførelse af de programmer, der blev vedtaget inden for rammerne af de fire fonde, der blev oprettet som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme (i det følgende benævnt "fondene"), som et middel til at tilføre økonomien midler.

Det er dog ofte svært at gennemføre programmerne på grund af likviditetsproblemer som følge af budgetstramninger, hvilket ofte har ført til store nedskæringer i udgifterne og dermed øgede problemer i en tid med vedvarende krise. Det er navnlig tilfældet for de medlemsstater, der er blevet hårdest ramt af den nuværende krise og inden for rammerne af et program har modtaget finansiell støtte fra den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM), den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) eller bilaterale lån for eurolandenes vedkommende eller betalingsbalancestøttemekanismen for ikkeeurolandenes vedkommende. Indtil videre har seks lande (herunder Grækenland, der også har modtaget finansiell støtte, inden EFSM blev oprettet, ved hjælp af bilaterale lån) anmodet om finansiell støtte inden for rammerne af disse forskellige støttemekanismer og aftalt et makroøkonomisk tilpasningsprogram med Kommissionen. De seks lande er Ungarn, Rumænien, Letland (inden for rammerne af betalingsbalancestøttemekanismen), Portugal, Grækenland og Irland (inden for rammerne af EFSM/EFSF/bilaterale lån). Det skal bemærkes, at programmet for Ungarn udløb i 2010, mens programmet for Letland udløb i begyndelsen af 2012.

For at sikre, at de medlemsstater, der nyder godt af en mekanisme for finansiell støtte (eller andre medlemsstater, der kan være berørt af sådan en støtte fremover), fortsætter med at gennemføre de programmer, der blev vedtaget inden for rammerne af fondene, og udbetaler midler til projekter, indeholder dette forslag bestemmelser, som gør det muligt at forhøje Unionens medfinansieringssats for disse lande i det tidsrum, hvori de nyder godt af finansiell støtte fra en af støttemekanismerne under et hvilket som helst finansieringsinstrument. Det vil give medlemsstaterne yderligere finansielle ressourcer og gøre det lettere fortsat at gennemføre programmerne i marken.

- **General baggrund**

Der kan ikke herske tvivl om, at den tiltagende finansielle krise i visse medlemsstater har betydelig indvirkning på realøkonomien i lyset af bl.a. størrelsen af den samlede gæld og de problemer, regeringerne støder på, når de ønsker at låne penge på markedet til en overkommelig rente.

Kommissionen har været meget aktiv, når det gælder fremsættelse af forslag til, hvordan man bedst reagerer på den nuværende finansielle krise og dens socioøkonomiske følger. Dets tre forslag vedrørende disse problemer er blevet vedtaget. Det første ændrer forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden med henblik på at forhøje Unionens bidrag, som udbetales gennem mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen med op til

10 procentpoint over de nuværende grænser (forordning (EU) nr. 1311/2011 af 13. december 2011). Det andet forslag ændrer Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne med henblik på at forhøje fondens bidragssats til op til 95 % i de regioner, der er omfattet af konvergensmålene, regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav, og til op til 85 % i andre regioner (forordning (EU) nr. 1312/2011 af 19. december 2011). Det tredje ændrer forordning (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond og gør det muligt at lade en større andel af Unionens bidrag blive udbetalt gennem mellemliggende betalinger og betalinger af saldoen med op til 10 procentpoint over de nuværende grænser (forordning nr. 387/2012 af 19. april 2012).

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

I artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme fastsættes der bestemmelse om, at Unionens medfinansieringssats til støttede foranstaltninger principielt ikke kan overstige 50 %. I artikel 16 fastsættes det desuden, at Unionens medfinansieringssats kan forhøjes til 75 %, hvis den pågældende medlemsstat er omfattet af Samhørighedsfonden, eller hvis foranstaltningen vedrører specifikke prioriteter, som er fastsat i de strategiske retningslinjer.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Forslaget er i overensstemmelse med andre forslag og initiativer vedtaget af Europa-Kommissionen som reaktion på den finansielle krise.

2. RESULTAT AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høring af interesserede parter**

Ingen høring af eksterne interesserede parter.

- **Ekspertbistand**

Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.

- **Konsekvensanalyse.**

Forslaget vil gøre det muligt for Kommissionen at anvende højere medfinansieringssatser for lande, der nyder godt af en af støttemekanismerne.

Der er ikke behov for et tillægsbudget, idet den årlige nationale bevilling fra fondene til landene og programmerne for programmeringsperioden 2007-2013 ikke ændres.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF FORSLAGET

- **Opsummering af forslaget**

Det foreslås at ændre artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF, således at Unionens medfinansieringssats, som finder anvendelse på de berørte

medlemsstaters programmer vedrørende Fonden for De Ydre Grænser, kan forhøjes med 20 procentpoint, forudsat at de nyder godt af en af støttemekanismerne.

Når der er truffet afgørelse om at yde finansiel støtte til en medlemsstat inden for rammerne af en af støttemekanismerne, kan medlemsstaten sende Kommissionen enten et udkast til årligt program eller et udkast til ændret årligt program, som Unionens forhøjede medfinansieringssats finder anvendelse på.

For at have ret til at anvende Unionens forhøjede medfinansieringssats skal en medlemsstat være omfattet af en af støttemekanismerne på tidspunktet for indgivelsen af sit udkast til årligt program eller udkast til ændret årligt program. Når en foranstaltning i et specifikt årligt program er blevet medfinansieret på grundlag af Unionens forhøjede medfinansieringssats, bliver den det imidlertid fortsat indtil udgangen af det tilknyttede årlige programs støtteberettigelsesperiode, uanset om medlemsstaten stadig er omfattet af en af støttemekanismerne eller ej.

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget er Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF af 23. maj 2007 om oprettelse af Fonden for De Ydre Grænser for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme. På grundlag af princippet om delt forvaltning mellem Europa-Kommissionen og medlemsstaterne indeholder denne afgørelse bestemmelser om programmeringsforløbet samt nye ordninger for programmet (herunder den økonomiske forvaltning, overvågning, økonomisk kontrol og evaluering af projekter).

- **Nærhedsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, idet det sigter mod at yde forhøjet støtte gennem fondene til medlemsstater, som har haft alvorlige problemer, navnlig hvad angår deres økonomiske vækst og finansielle stabilitet, og som har oplevet en forværring af deres underskud og gæld eller et fald i deres økonomiske vækst, hvilket afspejler de nationale strukturelle udfordringer og de internationale økonomiske og finansielle forhold. I den forbindelse er det nødvendigt på EU-plan at indføre en midlertidig mekanisme, som giver Europa-Kommissionen mulighed for at refundere godkendte udgifter inden for rammerne af fondene ved hjælp af en højere medfinansieringssats.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet:

Forslaget er helt i tråd med proportionalitetsprincippet, eftersom det går ud på at yde forhøjet støtte fra fondene til medlemsstater, der er i eller risikerer at komme i alvorlige vanskeligheder på grund af ekstraordinære omstændigheder, der ligger uden for deres kontrol, og som falder ind under betingelserne i Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 (om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme), eller til medlemsstater, som af de samme årsager modtager finansiel støtte fra den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet (EFSF) og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme (EFSM) eller allerede er i eller trues af alvorlige vanskeligheder med betalingsbalancen, og som falder ind under betingelserne i forordning (EF) nr. 332/2002. Dette gælder også for Grækenland, der har modtaget finansiel støtte i henhold til en særlig aftale, der er indgået uden for støttemekanismen inden for rammerne af en aftale mellem kreditorerne og lånefacilitetsaftalen for euroområdet.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået reguleringsmiddel: afgørelse.

Andre midler vil ikke være hensigtsmæssige af følgende årsager:

Kommissionen har undersøgt det råderum, den retlige ramme giver, og finder det nødvendigt i lyset af de hidtidige erfaringer at fremlægge forslag om ændring af beslutningen. Formålet med ændringen er at lette medfinansieringen af projekter yderligere for dermed at fremskynde projekternes gennemførelse og investeringernes indvirkning på realøkonomien.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for forpligtelsesbevillingerne, da der ikke er foreslået nogen ændringer af de maksimale finansieringsbeløb fra fondene, som er fastsat i de årlige programmer for programmeringsperioden 2007-2013.

Forslaget viser Europa-Kommissionens vilje til at bistå medlemsstaterne i deres bestræbelser for at klare den finansielle krise. Ændringen vil sikre de pågældende medlemsstater de nødvendige midler til at støtte projekter og den økonomiske genopretning.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om ændring af beslutning nr. 574/2007/EF med henblik på at forhøje medfinansieringssatsen for Fonden for De Ydre Grænser for visse medlemsstater, som er i eller trues af alvorlige vanskeligheder, hvad angår deres finansielle stabilitet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 574/2007/EF af 23. maj 2007¹ blev Fonden for De Ydre Grænser oprettet for perioden 2007-2013 som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme; der fastsættes i beslutningen bestemmelse om forskellige EU-medfinansieringssatser for foranstaltninger, der støttes af fonden.
- (2) Den hidtil værste globale finansielle krise og økonomiske nedgang har skadet både den økonomiske vækst og den finansielle stabilitet alvorligt og forårsaget en markant forringelse af de finansielle, økonomiske og sociale vilkår i en række medlemsstater. Nogle medlemsstater har alvorlige problemer eller trues heraf, navnlig hvad angår deres finansielle og økonomiske stabilitet, hvilket fører til en forøgelse af deres underskud og gæld og truer den økonomiske vækst; denne situation forværres af de internationale økonomiske og finansielle rammebetingelser.
- (3) Der er allerede truffet en række vigtige foranstaltninger til at dæmme op for krisens negative virkninger, men finanskrisens virkning på realøkonomien, arbejdsmarkedet og samfundet mærkes overalt. Presset på medlemsstaternes finansielle ressourcer vokser, og derfor bør der tages yderligere skridt til at lette dette pres gennem maksimal og bedst mulig udnyttelse af Unionens midler.
- (4) I Rådets forordning (EF) nr. 332/2002 af 18. februar 2002 om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne² fastsættes

¹ EUT L 144 af 6.6.2007, s. 22.

² EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1.

det, at Rådet skal yde mellemfristet finansiel støtte, når en medlemsstat, som ikke har indført euroen, er i vanskeligheder eller er alvorligt truet af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance.

- (5) Rumænien blev tildelt en sådan finansiel støtte ved Rådets beslutning 2009/459/EF³.
- (6) Den 9. maj 2010 vedtog Rådet en omfattende pakke af foranstaltninger, bl.a. a) Rådets forordning om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme⁴, der har hjemmel i traktatens artikel 122, stk. 2, og b) den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, ved hjælp af hvilken der skal ydes finansiel støtte til medlemsstater i euroområdet, der har problemer forårsaget af ekstraordinære omstændigheder, der ligger uden for disse medlemsstaters kontrol, med henblik på at sikre den finansielle stabilitet i såvel euroområdet som helhed som i medlemsstaterne heri.
- (7) Irland og Portugal er blevet tildelt finansiel støtte inden for rammerne af den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme, jf. henholdsvis Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/77/EU⁵ og 2011/344/EU⁶. De har også modtaget midler fra den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet.
- (8) Aftalen mellem kreditorerne og lånefacilitetsaftalen for Grækenland, som blev indgået den 8. maj 2010, trådte i kraft den 11. maj 2010. Den 12. marts 2012 suspendede finansministrene i de 17 medlemsstater i euroområdet det første program og godkendte det andet program for finansiel støtte til Grækenland. Det blev besluttet, at kreditformidleren for dette andet program skulle være den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet, som også skulle udbetale det resterende beløb, som euroområdet skulle have bidraget med inden for rammerne af det første program.
- (9) Den 2. februar 2012 undertegnede finansministrene fra de 17 medlemsstater i euroområdet traktaten om oprettelse af den europæiske stabiliseringsmekanisme. I henhold til nævnte traktat, som følger Det Europæiske Råds afgørelse 2011/199/EU af 25. marts 2011 om ændring af artikel 136 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med hensyn til en stabiliseringsmekanisme for de medlemsstater, der har euroen som valuta⁷, vil den europæiske stabiliseringsmekanisme ved dens ikrafttræden i midten af 2012 blive hovedformidleren af finansiel støtte til medlemsstater i euroområdet. Der bør i denne afgørelse således allerede tages hensyn til den europæiske stabiliseringsmekanisme.
- (10) Det Europæiske Råd hilste i sine konklusioner af 23. og 24. juni 2011 Kommissionens plan om at skabe øget synergi mellem låneprogrammet for Grækenland og EU-fondene velkommen, ligesom det bakkede op om bestræbelserne på at øge Grækenlands kapacitet til at udnytte midler fra EU-fondene til at stimulere vækst og beskæftigelse ved igen at fokusere på at forbedre konkurrenceevnen og øge jobskabelsen. Endvidere udtrykte det tilfredshed med og støtte til, at Kommissionen og medlemsstaterne udarbejder et omfattende program for teknisk bistand til

³ EUT L 150 af 13.6.2009, s. 8. Senest ændret ved Rådets afgørelse 2010/183/EU (EUT L 83 af 30.3.2010, s. 19).

⁴ EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1.

⁵ EUT L 30 af 4.2.2011, s. 34.

⁶ EUT L 159 af 17.6.2011, s. 88.

⁷ EUT L 91 af 6.4.2011, s. 1.

Grækenland. Denne ændring af beslutning nr. 574/2007/EF bidrager således til bestræbelserne for at øge synergien.

- (11) I lyset af de ekstraordinære omstændigheder blev forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ændret ved forordning (EU) nr. 1311/2011 for at gøre det muligt at øge den medfinansieringssats, der anvendes inden for rammerne af strukturfondene og Samhørighedsfonden i forbindelse med medlemsstater, der står over for alvorlige problemer, hvad angår deres finansielle stabilitet⁸. Det blev vedtaget at anvende en lignende fremgangsmåde over for de samme medlemsstater inden for rammerne af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (forordning (EU) nr. 1312/2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005)⁹ og inden for rammerne af Den Europæiske Fiskerifond (forordning (EU) nr. 387/2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1198/2006)¹⁰. Disse medlemsstater bør på samme måde støttes inden for rammerne af de fire fonde, der blev oprettet som en del af det generelle program om solidaritet og forvaltning af migrationsstrømme, nemlig Fonden for De Ydre Grænser, Den Europæiske Tilbagesendelsesfond, Den Europæiske Flygtningefond og Den Europæiske Fond for Integration af Tredjelandstatsborgere (i det følgende benævnt "fondene") for perioden 2007-2013.
- (12) Fondene udgør de vigtigste redskaber til at hjælpe medlemsstaterne med at tackle vigtige udfordringer på områderne migration, asyl og ydre grænser såsom udviklingen af en omfattende EU-indvandringspolitik for at øge konkurrenceevnen og den sociale samhørighed i Unionen og oprettelsen af et fælles europæisk asylsystem.
- (13) For at gøre det lettere at forvalte Den Europæiske Unions finansiering på områderne migration, asyl og ydre grænser og for at forbedre finansieringsmulighederne for medlemsstaterne med henblik på gennemførelsen af deres årlige programmer inden for rammerne af fondene er det nødvendigt midlertidigt, og uden at det berører programmeringsperioden 2014-2020, at sikre en forhøjelse af Unionens medfinansieringssats inden for rammerne af fondene med et beløb, der svarer til tyve procentpoint over de medfinansieringssatser, der finder anvendelse på nuværende tidspunkt, i forbindelse med medlemsstater, der har alvorlige problemer, hvad angår deres finansielle stabilitet. Det betyder, at fondenes årlige nationale tildeling i henhold til basisretsakterne forbliver uændret, samtidig med at den nationale medfinansiering mindskes tilsvarende. Det vil være nødvendigt at revidere igangværende årlige programmer for derved at afspejle de ændringer, som anvendelsen af Unionens højere medfinansieringssats medfører.
- (14) Alle medlemsstater, der ønsker at nyde godt af den højere medfinansieringssats, bør sende Kommissionen en skriftlig erklæring sammen med et udkast til årligt program eller et udkast til et revideret årligt program. Medlemsstaten bør i sin erklæring anføre en henvisning til den relevante rådsafgørelse eller en hvilken som helst afgørelse, der gør den berettiget til at nyde godt af Unionens højere medfinansieringssats.

⁸ EUT L 337 af 20.12.2011, s. 5.

⁹ EUT L 339 af 21.12.2011, s. 1.

¹⁰ EUT L 129 af 16.5.2012, s. 7.

- (15) Den til dato værste krise på de internationale finansmarkeder og den økonomiske nedgang har i alvorlig grad skadet adskillige medlemsstaters finansielle stabilitet. Da det er nødvendigt med en hurtig reaktion for at dæmme op for virkningerne for økonomien som helhed, bør denne afgørelse træde i kraft snarest muligt.
- (16) Beslutning nr. 574/2007/EF bør ændres i overensstemmelse hermed. Når der henvises til artikel 16 i beslutning nr. 574/2007/EF eller den deri angivne procentsats for Unionens bidrag, bør det forstås som en henvisning til den ændrede artikel 16 og til den eventuelt forhøjede procentsats for Unionens bidrag.
- (17) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne henhørende under de områder, der er nævnt i artikel 1, litra A og B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne¹¹.
- (18) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen¹².
- (19) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er omhandlet i artikel 1, litra A og B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen¹³.
- (20) I medfør af protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, bortset fra "foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, eller foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa". Denne afgørelse udbygger Schengenreglerne, og Danmark skal i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter Rådets vedtagelse af et forslag eller initiativ til udbygning af Schengenreglerne,

¹¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

¹² EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

¹³ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.

som er omfattet af tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- (21) Denne afgørelse udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne og Rådets senere afgørelse 2004/926/EF af 22. december 2004 om iværksættelse af nogle af Schengenreglerne i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af afgørelsen, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (22) Denne forordning udgør en udvikling af Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 16, stk. 4, i beslutning 574/2007/EF affattes således:

"4. Unionens bidrag til de støttede projekter kan ikke overstige 50 % af de samlede omkostninger til en specifik foranstaltning for så vidt angår foranstaltninger, der gennemføres i medlemsstaterne i henhold til artikel 4.

Denne andel kan forhøjes til 75 % for projekter, der vedrører specifikke prioriteter, som er fastsat i de strategiske retningslinjer, jf. artikel 20.

Unionens andel forhøjes til 75 % i de medlemsstater, der er omfattet af Samhørighedsfonden.

Unionens andel kan forhøjes med 20 procentpoint, forudsat at den pågældende medlemsstat opfylder en af følgende betingelser på tidspunktet for indgivelsen af dets udkast til årligt program, jf. artikel 23, stk. 3, i denne afgørelse eller et udkast til ændret årligt program, jf. artikel 23 i Kommissionens beslutning 2008/456/EF*:

- a) medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 332/2002**
- b) medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 eller har fået finansiel støtte stillet til rådighed af andre medlemsstater i euroområdet før nævnte forordnings ikrafttræden
- c) medlemsstaten får stillet finansiel støtte til rådighed i henhold til den mellemstatslige aftale med henblik på indførelse af den europæiske finansielle stabilitetsfacilitet eller traktaten om oprettelse af den europæiske stabiliseringsmekanisme.

Den pågældende medlemsstat indgiver en skriftlig erklæring til Kommissionen sammen med dens udkast til årligt program eller udkast til ændret årligt program, som bekræfter, at den opfylder en af betingelserne i litra a), b) eller c), i fjerde afsnit.

Et projekt, der medfinansieres med den forhøjede sats, videreføres fortsat på grundlag af denne sats, uanset om en af betingelserne i litra a), b) eller c), i fjerde afsnit stadig er opfyldt under gennemførelsen af det tilknyttede årlige program.

* EUT L 167 af 27.6.2008, s. 1.

** EFT L 53 af 23.2.2002, s. 1.

*** EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1."

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand